

αρχον Angelum Michaellem putant fuisse, qui Gen. 32. se dimitti petit, quod advenerit tempus illud canendi, quo se tanquam præcentorem in cælo esse oporteat. B. Dorscheus l. c. Præterea ad occultos effectus felicitas, si aliqua est, nativitatis ex hoc tempore referri debet. Juxta Astrologos enim, qui in Aurora nascuntur, peculiarem sortiuntur ejus influxum, ut vegeti, vitales, robusti, ingeniosi, & ut nonnulli volunt, felices efficiantur. Hinc Pontificiorum superstitio sibi temperare non potuit, quin inter Auroræ filias Mariam Deiparam retulerint. Ita Durando in Rat. Div. Offic. apud Cornel. à Lapide, Comment. in Cant. Cantic. c. VI. ea nata dicitur d. 8. Septembr. in Sabbatho, idq; illucescente Aurora, juxta revelationem cuidam viro religioso factam. Nugæ.

SCEMMA III.

Aurora immediatè producitur à reflectente exhalatione.

Ἐξέλιγμῳ

I.

Συλλήβδην.

§. 1. Terra à Poëtis, à nobis exhalatio socia Soli causa data. Probatum tum per insufficientiam Solis, tum per ineptitudinem aëris tam vicini, quam supra terræ umbram elevati. §. 2. Crocei coloris Auroræ causa asserta. Ex Scaligero contra Cardanum confirmata. Epitheta apud Poëtas inde illustrata. §. 3. Color hic Auroræ accidentalis. Inde remitti potest & intendi, imò mutari. Testimonium Tandleri. Aurora secundum hunc colorem meteorum emphaticum, secundum seipsam non est.

II.

Ἐπίπλεον.

Poëtæ finxerunt Auroram Titanis scil. Solis & Terræ filiam. §. I. Sol enim generat, Terra in vaporibus suis Auroram concipit.

B 3

Nos